

[Finansministeren.]

Tilgangen i tilgodehavender og udlån er på finanslovsforslaget opført med 540 mill. kr., hvoraf 500 mill. kr. er almindelige udlån i henhold til boligstøtteleven, og 6 mill. kr. er udlån til boligbyggeri med særlig byggemåde. Til oprettelse og supplerings af mindre landbrug er afsat godt 13 mill. kr., til opførelse af arbejderboliger på landet godt 9 mill. kr. og til landvindingsarbejder 3,5 mill. kr.

På beskæftigelsesfondens budget er tilskud til grundforbedrings- og landvindingsarbejder budgetteret med ialt 17 mill. kr., medens der ikke derudover er budgetteret udgifter til beskæftigelse af langvarigt ledige i 1952—53.

Afdrag på den almindelige statsgæld er for 1952—53 budgetteret til 131 mill. kr., og afdrag på pengebindingslånene til 220 mill. kr. Ved overførsel af forbrugsafgifter m. v. påregnes der afskrevet 89 mill. kr. på reguleringskontoen i Danmarks Nationalbank.

Den fælleskommunale udligningsfond på § 26 viser for regnskabsåret 1950—51 et underskud på 34 mill. kr. For indeværende finansår balancerer indtægter og udgifter vedrørende denne fond, medens der for næste finansår er budgetteret indtægter for fonden på 330 mill. kr. og udgifter på 321 mill. kr. Fondens udgifter er stigende, hvilket navnlig skyldes de øgede tilskud til kommunernes skoleudgifter, sociale udgifter og sygehusudgifter.

Det samlede resultat af statens formuebudget vil ifølge finanslovsforslaget blive en forøgelse af kontoen for skatkammerbeviser og bankgæld med 654 mill. kr. Denne forøgelse udgjorde i regnskabsåret 1950—51 233 mill. kr. og er for indeværende finansår budgetteret til 214 mill. kr.

I tilknytning til denne gennemgang af finanslovsforslaget føler jeg trang til at sige, at det ikke mindst under de nuværende forhold er uheldigt, at forslaget skal fremsættes et halvt år, før det træder i kraft. Det er klart, at der på et så tidligt tidspunkt må være mange spørgsmål og mange usikkerhedsmomenter. De ydre vilkår for landets økonomi kan skifte i løbet af kort tid, og der må naturligvis også til sin tid af regering og rigsdag tages endelig stilling til de afgørende fi-

nanspolitiske spørgsmål både på beskæftigelses og på kapitalmarkedets område. Netop fordi de ydre forhold i vore dage stadig skifter, er det ønskeligt, at disse afgørende bestemmelser træffes så nær op mod finansårets begyndelse som muligt — først til den tid kan man derfor danne sig en nærmere forestilling om, hvordan statsbudgettet for 1952—53 kommer til at tage sig ud.

Det må være opgaven for regering og rigsdag nøje at følge de ydre økonomiske forholds udvikling, for at den økonomiske politik — og specielt finanspolitikken — kan blive indrettet så effektivt som muligt for at føre landet bedst muligt igennem de vanskeligheder af skiftende art, som tiden frembyder. Det vil derfor være rimeligt, at jeg nu til afslutning gør nogle bemærkninger om den økonomiske situation, som den efter regeringens skøn tegner sig i øjeblikket.

Idet jeg her henholder mig til, hvad statsministeren sagde ved rigsdagens åbning i går, skal jeg pege på, at den mest afgørende vanskelighed i dansk økonomi stadig er det ugunstige forhold mellem eksport- og importpriser, som den internationale spænding har fremkaldt. Her har indeværende år bragt en interessant udvikling, som kort kan karakteriseres således: Hvis vi sætter bytteforholdet d. v. s. forholdet mellem eksportpristallet og importpristallet i 1949 til 100, var det for året 1950 faldet til 89. Det er den engelske devaluering for to år siden og senere Koreakrigen og oprustningen, der har fremkaldt denne for os ugunstige prisudvikling. Forringelsen fortsatte i første halvdel af dette år. I januar kvartal var tallet faldet til 85 og i april kvartal endog til 72. Det må her erindres, at på grund af de lange leveringstider, slår stigningen i importpriserne først langsomt igennem, og detal, jeg her citerer, er gennemsnitspriser for de faktiske import- og eksportmængder. Det er altså ikke de månedlige tal i statistiske efterretninger, som kun angår de noterede priser. Tallet for juli kvartal foreligger endnu ikke, men det må antages, at der ikke er store forskydninger i forhold til april kvartal. Derimod er der grund til at tro, at en bedring af bytteforholdet vil mærkes i oktober kvartal, navnlig fordi de aftalte prisforhøjelser på det engelske marked nu er